

и шумахъ, ами отъ дѣланъ камѣкъ, отъ тухли, слѣпени съ варъ или цементъ, съ желѣзо и съ бакжрени покриви. Явно е, че въ тѣзи кжщи човѣцитѣ живѣятъ не така, както живѣятъ онѣзи надъ езерото или по дървото. Домоветѣ на образованитѣ и богати хора здраво лежатъ на бетонови основи, издигатъ се нагорѣ въ 20—25 етажа. Слънцето ги грѣе отъ всѣкждѣ и въздухъ прониква прѣзъ хилядитѣ имъ прозорци. Въ Америка има такива голѣми домове, че вжтрѣ могатъ да живѣятъ около 10,000 души хора. Единъ цѣлъ нашъ градъ, като Търново или Габрово, може да се намѣкне въ всичкитѣ му катове и спокойно да живѣе. То е домъ-градъ. Вжтрѣ има цѣлъ пазаръ; има дюкяни, магазини, библиотеки, бани за кжпане, салони за гимнастика и театри. Хората и дѣцата не излизатъ въ горнитѣ катове по стълби, ами се качватъ съ особенни електрически машини. Тамъ си има и водата, и хлѣба, и месото. Съ една дума всичко е приятно и добрѣ. Зимно врѣме зданието се отоплява съ пара или гореща вода, която се прѣкарва прѣзъ всѣка стая въ особени тржби. Долу въ зимника има голѣми пещи, дѣто съ камени вжглища топлятъ водата въ яки казани. Парата или водата отъ тѣзи казани излиза нагорѣ и топли зданието. Освѣтлява се цѣлото съ електрика и въ всѣко отдѣление има телефонъ. Човѣкъ може да се разговаря съ когото иска въ града или въ други градове безъ да слиза.

Всичко това е много отлично. Ала и въ този домъ човѣкъ не е много сигуренъ. Когато стане силно землетресение, домътъ цѣлъ се срутва на земята и многохилядното му население омазва съ кръвта и месото си стѣнитѣ, желѣзата, камѣнитѣ и греди-